

Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 34,29 + 1,71 (HST) = 36 kan. dolarů Cena 2,85 + 0,15 (HST) = 3,00 dolary.	Agreement # 40005374/ Registration # 09089	Telefon: 416/530-4222 647/728-0654
	Datum, dokdy jsou noviny předplaceny, je v pravém horním rohu štítku! ISSN 1186-9283 (Print) ISSN 1923-1784 (Online)	J Committed Time Á dé lai convenu

No. 2.

ČESKOSLOVENSKÉ NOVINY - CZECHOSLOVAK NEWSPAPER

(548.)

Thursday,

Vol. 26.

February 19,

2015

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
 satellite1-416.com – zpravy.org – zpravy.ca – spravy.ca

Čas plesů, masopustů a doba půstu

Čtyřicet dnů před velikonoce na popeleční středu ráno je povolen poslední hlt kořalky a oběd má být již přísně postní. Jestliže je začátek období plesů vždy po svátku *Tří králů - 6. ledna*, konec masopustu se řídí podle velikonoce. Moje generace bohužel masopustu moc neprožívala a že by bylo nějaké velké masopustní veselí v Torontu také nepozorují. Matně si vzpomínám na maturitní plesy, kdy jsem se většinou setkával před maturitou se spolužáky z deváté třídy na plesu jejich školy a po maturitě se spolužáky z průmyslovky na našem plesu. Jak čas běžel a normalizace se přitvrzovala i toto období plesů se nějak vytratilo.

Letošní zima a snad vzpomínka na film *Vojna a mír* mne vyprovokovaly, abych po letech vyrazil na ples farnosti svatého Václava. Nebyl to sice ples, na kterém Nataša Rostovová vzplála láskou ke knížeti Andreji Bolkonskému, jak si pamatuji z tří a půl hodinového filmu, ale trio Mira Letka s Jozefem Lesayem a Elizabeth Martins zpívalo písničky, které jsem znal z konce šedesátých let například od Chubby Checkera *Twist Again*, Beatles či snad písničky od Olympicu nebo i latinsko-americké rytmy a to díky původu zpěvačky - zkrátka *retro*.

Vloni v létě jsem oprášil staré magnetofonové pásky a přehrál si je do počítače. Od té doby, byl v mizerné kvalitě si je občas hraji, ale zkusím se vrátit k filmu. Většinu z nás, co jsme tři a půl hodinový film s Audrey Hepburn viděli, se vybaví právě scéna na plesu. Z románu je jasné, že Lev Nikolajevič Tolstoj popisuje detaily napoleonského tažení. Slavný spisovatel znal dokonale vojenskou strategii Kutuzova, prostředí armády, přesto nebo právě proto, se rozhodl pro radikální pacifismus. *Car ho pokládal za revolucionáře, kterým však v žádném případě nebyl. V závěru života byl vyloučen z církve jako kacíř. Důvodem bylo jeho odmítnutí dogmatu o trojedinosti Boží a ostrá kritika militaristické role církve (žehnání zbraním, podpora válek)* – wiki.

Je zajímavé, že myšlenka pacifismu se vlastně objevuje vždy jako reakce na násilné řešení problémů. Petr Chelčický (podle historika F. M. Bartoše se jednalo o zemana Petra Záhorku ze Záhorčí) svým učením odpovídá na revoluční husitskou dobu v první polovině patnáctého století. Mahátma Gándhí se k násilí dostal přes búrské války. Jeden z jeho pozdějších neověřených výroků je: „Kdybych byl postaven před rozhodnutí mezi zbabělostí a násilím, zvolil bych násilí.“ Ze zbabělosti nelze podezírat ani dr. Martina Luthera Kinga či Joan Baezovou, pocházející z kvakerské rodiny, která přijela v létě roku 1989 na Bratislavskou lyru podpořit Václava Havla a písničkáře Ivana Hoffmana. O pár let později se nebála zpívat v obleženém Sarajevu.

Švýcarský dramatik Friedrich Dürrenmatt, který se velice často odvolává na dánského filosofa Sorena Kirkegaard odkazuje na tři polohy vzdoru. První je okamžik, kdy vše přijímáme s lhostejností či zbabělostí. Netečně, jakoby bez zájmu. Druhý stupeň je, kdy se chce obět bránit násilím a vzdoruje. Třetí cesta je cesta pokory a nenásilí.

Bohužel politici tento postoj neznají a proto se objevují silová řešení. Řada českých osobností v roce 1938, po Mnichovu, se nedokázala s novou skutečností vyrovnat a když selhaly zbraně, přizpůsobila se. Do dneška se řeší, jestli se mělo bojovat nebo nemělo. Pamatuji se na jednoho bojovného legionáře, jak se před léty v torontském vysílání *Nové vize* rozčiloval nad národem *švejků*, který se vzdal v roce 1938 bez boje a vzápětí pokračoval: „...vždyť ty Němci měli tak

Zpěvačka Elizabeth Martins

Z plesu farnosti svatého Václava

ubohou armádu, že když přijeli k nám do Vysokého Mýta, museli jsme je traktorem tahat ze závějí...“ Josef Švejk by v tomto případě spíše předstíral žaludeční nevolnost nebo by německé vojáky nasměroval na opačnou stranu. Dánský nenásilný postoj v době druhé světové války svědčí o tom, že nebyly pouze dvě alternativy. Před druhou světovou válkou žilo v Dánsku 8000 židů. Díky pomoci dánského hnutí odporu (*Modstandsbevægelsen*) a mnoha obyčejných občanů se podařilo během války většinu dánského židovstva evakuovat do neutrálního Švédska. V minulém čísle jsme přinesli článek Johna Freunda, kolik židů (osmadvacet z tisíce) se vrátilo do města (Českých Budějovic), odkud pocházel.

Zajímavá je úvaha Miloše Rejchrtu v českém rozhlasu věnovaná postoji církve k tomuto období: *Když 1. října 1938 německá branná moc obsadila české pohraničí, arcibiskup Adolf Bertram jménem všech německých kardinálů poslal Adolfu Hitlerovi děkovný telegram a oznámil mu, že celá katolická církev v říši oslaví v neděli vůdcův úspěch slavnostním vyzváněním. Také v říjnu 1939, když bylo poraženo Polsko, zvonilo se v německých kostelích na oslavu vítězství celý týden. Před tím, těsně po napadení Polska Německem, vyzvali němečtí biskupové bojovníky na frontě, aby poslušni svého vůdce Adolfa Hitlera, splnili všechny povinnosti i za cenu nejvyšší oběti.*

Ne všichni katolíci uposlechli. Rakouský kněz Franz Reinisch, který mimochodem působil půl roku ve farnosti na Šumavské Kvildě, byl na jaře roku 1942 povolán do armády. Nastoupil, ale vzápětí byl uvězněn, protože odmítl složit vojenskou přísahu se slibem věrnosti Adolfu Hitlerovi. Zastání ze strany církve se mu nedostalo. Naopak, vězeňský kaplan shledal zločin svého spolubratra kněze natolik odporným, že mu odepřel svaté přijímání. Jiný kaplan ale tak striktní nebyl, takže Franz Reinischovi se dostalo zpovědi i těla Páně, než byl 21. srpna 1942 popraven.

Otázka, zda katolická církev kolaborovala s nacistickým režimem či mu odporovala, nemá odpověď a vlastně ani nemá smysl. Instituce nejsou statečné ani zbabělé, instituce prostě jenom jsou. Stateční nebo zbabělí, jasnozřiví nebo zaslepení, jsou lidé. Selhala spousta lidí, selhali mnozí němečtí křesťané, včetně vysoce postavených církevních představitelů. Někteří naopak obstáli. Paušálním pranýřováním církve nespravedlivě připisujeme selhání i těm, kdo nselhali a paušální obhajobou církve si nespravedlivě přivlastňujeme zásluhy, které nejsou naše.

Symbolicky 25. února 1950 byl umučen příslušník StB farář Josef Toufar. V dubnu roku 2013 dala česká biskupská konference souhlas k zahájení procesu jeho blahořečení. Možná jsem neinformovaný, ale doposud jsem neslyšel o procesu blahořečení faráře Franze Reinische (jeho smrt má rovněž pro nás symbolické datum 21. srpen). A co třeba nedoceněný český pacifista Přemysl Pitter, který během války zachránil mnoho židovských dětí a naopak po válce se staral o děti německé. Jak v době války, tak i po válce na něj přišlo udání. Nenásilí neznamená přizpůsobení se. Naopak s výjimkou dr. Františka Kriegla se přizpůsobili čeští politici v Moskvě v roce 1968.

Popeleční středou tedy končí období fašangů a nastává období půstu. Doby, kdy bychom se měli zamyslet, jestli máme dostatek sil na to přinést nějakou obět nejen pro někoho známého, přítele, soukmenovce, ale i pro někoho neznámého, pro někoho cizího. Jestli máme přijmout trpící přistěhovalce třeba z muslimských zemí nebo nikoliv. Jak by se choval v takovém případě Přemysl Pitter? Doba půstu je zkouškou jestli je naše víra dost silná přinést nějakou obět. Jestli věříme podobně jako tři muži v peci ohnivé v knize proroka Daniele svému Bohu, anebo jestli mu nevěříme. Pokud mu nevěříme, pak je zbytečné hovořit o tom, jak zachránit naše židovsko-křesťanské tradice a ani atomové zbraně nám nepomohou.

Aleš Březina

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583

GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto

CZECHOSLOVAK NEWSPAPER

published by ABE

P.O. Box 176, Station „E“,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222, 647/728-0654

E-mail: abe@zpravy.ca

abe@satellite1-416.com

www.satellite1-416.com

www.zpravy.org

www.zpravy.ca

www.spravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ

Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11

Tel.: 222-261-811

ISSN 1186-9283 (Print)

ISSN 1923-1784 (Online)

Advertising rates: 22.00 per inch/col.

\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 34,29 + \$ 1,71 (GST) = \$ 36,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 50 .

v ČR 800 Kč, na Slovensku 30 eur.

PDF elektronicky \$ 20 -

V ČR 200 Kč, na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.
Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Římsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farár: J. Vaňo. Kaplan: E. Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel'a: 10:45.

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Luteránsky kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth. Najbližší bohoslužby: 22. 2., 15. 3., 3. 4. (Veľký Pátek), 19. 4., 3. 5., 28. 6., 12. 7., 9. 8., 13. 9., 11. 10. a 8. 11. ve 13 hodin.

Československý baptistický sbor KITCHENER-WATERLOO: German Gospel Church, 223 Union St. E. Informace o bohoslužbách: 289/242-0635.

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, Ont. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Kat. bohoslužby mimo Toronto
Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch. správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel.: 289/337-2911

Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: 18. 4. 2015 v 11 hodin.

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče: (Lyndale a Hirchey): 170 Hinchey Avenue. Nejbližší bohoslužby: 18. 4. 2015 v 17 hodin

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: 19. 4. 2015 v 11 hodin.

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish, 4156 Maple Grove Rd.

Gymnastika děti a žactvo

každou sobotu: 16:30 – 18:30,

601 Magnetic Dr., Unit 21, North York

ivancurilla@gmail.com

hermaneks@yahoo.ca

Cvičení pro dospělé

každou středu: 20:00- 21:30,,

G.Harvey C.I.,

1700 Keele St., Toronto

hermaneks@yahoo.ca

Česká televize

Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin

opakování v úterý v 7:30 hodin

na stanici OMNI 1

(V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)

E-mail: novavize.ca@gmail.com

Adresa: 7-Auburn Ave. # 1, Toronto ON, M6H 2L6

Informační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání

Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, Ont. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940

E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca

Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00.

Tel.: 416-439-0792

Klub seniorů při Osadě svatého Václava

496 Gladstone Ave., Toronto

se schází (kromě měsíců července a srpna)

každou první a třetí středu v měsíci ve 13 hodin,

před tím jsou od 12 hodin bohoslužby.

Satellite 1-416

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin. Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění. Zásadně však neuvěřejňujeme články s rasistickým zaměřením, nepřátelské jiným národnostem nebo náboženstvím a podporující násilí.

Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskutuje sleduje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support
of the Government of Canada through Canada Periodical Fund
of the Department of the Canadian Heritage.

Canada

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách.

Aktuální vždy v den vyjítí novin.

satellite1-416.com

zpravy.ca

zpravy.org

spravy.ca

Toto číslo v PDF

www.2.satellite1-416.com

www.2.zpravy.ca

www.2.spravy.ca

Kalendář

Co se připravuje

v krajské komunitě v Kanadě

kalendar.satellite1-416.com

kalendar.zpravy.ca

kalendar.spravy.ca

Nové divadlo

O jednotlivých představeních

Nového divadla v Torontu

divadlo.zpravy.ca

NHL

Zpravodajství z NHL

nhl.zpravy.ca

Zvukové zpravodajství z NHL

hokej.zpravy.ca

Jak vyjdeme v roce 2015

2 - 19. 2. 2015

3 - 19. 3. 2015

4 - 16. 4. 2015

5 - 21. 5. 2015

6 - 18. 6. 2015

7 - 16. 7. 2015

8 - 20. 8. 2015

9 - 17. 9. 2015

10 - 15. 10. 2015

11 - 19. 11. 2015

12 - 17. 12. 2015

Financial

Kursovní lístek

100 Kč	5,16 CDN
1 CDN \$	19,39 Kč
1 EURO	1,43 CDN \$
1 CND \$	0,70 EURO
1 US \$	1,25 CDN \$
1 CND \$	0,80 US \$

Universal Currency Converter - 12. 2. 2015

1 CDN \$	19,39 Kč
1 EURO	27,66 Kč
1 US \$	24,42 Kč

ČNB - 12. 2. 2015

Toto dvojčíslo jsme dali
do tiskárny

17. 2. 2015 ve 3:00

Příští číslo vyjde:

19. 3. 2015

Uzávěrka: 15. 3. 2015

Kalendář

www.kalendar.zpravy.ca

21. 2. (so) 10:30
Nutrition Workshop
Akuna
5115 Satellite Dr., Mississauga

22.2. (ne) 14:30
Valná hromada Sokola
St. Wenceslaus Church,
496 Gladstone Ave., Toronto
rosehillone@rogers.com

22. 2. (ne) 17:00
Nokturna na Masaryktownu
Ukázky ze světových oper
Iain Scott
Audio-vizuální prezentace
Restaurace Praha
450 Scarborough Golf Club Rd.,
Scarborough

28. 2. (so) 10:00
Sokol Canada Winter Games at Horseshoe
Valley
anna.sokol@bell.net or wendynemarket@
sympatico.ca

28. 3. a 11. 4. (so) 18:00
Polovnícké hody
Reštaurácia
The Golden Pheasant
733 Lakeshore Rd. E.,
Mississauga
Tel.: 905/781-9374
nebo 905/812-5503

19. 4. (ne) 12:00
Jarní festival Sokola Toronto
St. Wenceslaus Church,
496 Gladstone Ave., Toronto
Marie Crhak
mariecrhak@yahoo.ca
416/242-5914

24. 5. (ne) 17:00
Nokturna v městě
Boris Krajný - piano
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave., Toronto

30. 5. (so) 16:30
Dětské sokolské hry
601 Magnetic Dr., Unit 21
North York
hermaneks@yahoo.ca

7. 6. (ne)
Rodinný piknik Sokola Toronto
hermaneks@yahoo.ca

5.-25. 7.
Dětský tabor v Hostýně
Info: RNDr. Josef Maxant
(450) 465-4844

8. 8. (so) 10:00
(v případě deště 9. 8.)
Letní sokolské hry
na Masaryktownu
rosehillone@rogers.com

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

281 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330

SEMINAR ON Natural Cleansing & Cancer Prevention

NATURAL CLEANSING presented by Dr. J. Bertlik, ND
Natural cleansing is not about starving yourself or drinking lemon water only; it's about choosing the right nutrition and selecting the right supplements. In this presentation you'll learn how cleansing naturally and the right way can promote weight loss, increase your energy and improve your overall wellbeing.

NATURAL CANCER PREVENTION presented by Dr. S. Khoshbin
Cancer is a scary word for all of us - but there are ways to prevent and reduce your risk. Educating yourself is key; in this presentation you'll learn about natural cancer prevention strategies including how a healthy diet can help you prevent and even fight cancer and what supplements you should take to support cancer prevention.

PROMOTION:
Pay only \$10
if you register by
February 13, 2015

& NUTRITION WORKSHOP

Includes nutritious food samples and recipes

Date: Saturday, February 21st, 2015
Time: 10:30 AM (doors open at 10 AM)
Place: Akuna, 5115 Satellite Dr.
Mississauga, ON L4W5B6

- \$15.00 admission
- Refreshments served
- Exciting Prize Draw

CALL 1-877-692-5862 or visit www.akuna.ca
or www.facebook.com/akunaca to register!

NOCTURNES IN THE CITY
You are invited to come with us to experience the joy of discovery

what OPERA is!

From Don Giovanni to Rusalka

Czech and Slovak singers in famous operas

with Iain Scott

In the USA and Canada Iain Scott has lectured for Opera America, for Opera Guilds International, for the Wagner Society of America, for the Great Books Foundation, for Palm Beach Opera, for the Virginia Opera, for the Smithsonian Institution, also for the Guilds and friends of the Canadian Opera Company, etc, provided "Backgrounder" introductions to almost 100 "rarities in performance" - "obscure" operas for Opera in Concert.

FEBRUARY 22 5 PM	Prague Restaurant Masaryktown 450 Scarborough Golf Club Rd.		
		Special event menu!	Tickets \$25.00 Students: \$15.00

(Group rates/info): Nocturnesinthecity@gmail.com

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví
Czech Embassy
251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví
Slovak Embassy
50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český generální konzulát
Czech General Consulate
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz
Úřední hod.: pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB
Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
Suite 303 - 6707 Elbow Dr. SW.
Calgary, AB T2V 0E5
Tel.: (403) 269-4924, Fax: (403) 259-4533
E-mail: calgary@honorary.mzv.cz

Montreal, Quebec
Honorary Consul:
JUDr. Hynek Žilkovský
2020 University, Suite 1920.
Montreal, QC
Tel.: (514) 316-4383
E-mail: montreal@honorary.mzv.cz

Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:
424 Varsity Estates Place NW
Calgary, AB T3B 3B9
Tel.: (587) 333-6831,
Fax: (206) 424-0205.
E-mail: richard@wolffi.com
Mr. Richard Wolffi, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC
22, Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, QC H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972,
Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca;
slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:
649 Brooker Ridge
Newmarket, ON L3X 1V7
tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166
slovakconsulateto@gmail.com
Michael Martinec, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Translations

**EVA
MESTICOVÁ**

**Certifikovaná
překladatelka**

emestic@hotmail.com

416/922-8786

**Dr. Petr Munk
Chiropraktik**

1552 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
www.drpetermunk.com

Ordinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

**ČESKO-SEVEROAMERICKÁ
OBCHODNÍ A KULTURNÍ
KOMORA INC.**

CZECH – NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE
AND CULTURE

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net

Mind & Body

Lakeshore Village Integrated Medicine

Integrated Medicine Clinic

we provide

Registered Massage Therapy

Craniosacral Therapy

Lymphatic Drainage (CDT)

Lymphedema Treatment

Hot Stone Massage

Low Level Intensity Laser

Naturopathic Medicine

Acupuncture

Chiropractic Treatments

Relationship Issues and Psychotherapy

Osteopathy, Yoga, Addiction Counselling.

**Některé soukromé pojišťovny
hradí některé vybrané léčby**

2921 Lakeshore Blvd West, Etobicoke
(at Islington Avenue)
Tel.: 416/823-1165

E-mail: rmt-yyz@integratedmedicine.ca
www.integratedmedicine.ca

České střeptiny

Na podzim jsem pobyla v Čechách více než dva měsíce. Původně jsem to takhle sice neplánovala, ale jsem ráda, že se to stalo... Mám pro to několik důvodů. Miluji podzemní toulky českým krajem. Oslava pětadvaceti let svobody. Drahocenný čas strávený se svoji maminkou.

Svůj dětský i dospělý život před emigrací do Kanady jsem prožila v Karlových Varech. Sice jsem se tu nenarodila, ale od té doby co si pamatuji, jsou Vary mým domovem. Tady jsem chodila do školy, prožila svoji první lásku i taneční. Rodiče sem byli z pohraniční Aše vyhoštěni, protože tatínek netahal s komunisty za stejnou pilku. (jako soudce neplnil jejich příkazy jak a koho odsoudit, koho se zbavit). Mohli jsme dopadnout podstatně hůře. Stejně ho ale jednou dostali a odseděl si v Jáchymově několik let, než přišla amnestie. Přířknuli nám tenkrátě dům napůl rozpadlý bez vody i tepla, s plastikem místo oken a pár chybějících zdí. V akci „musíme si pomáhat“ jsme zde za několik měsíců mohli už jakž takž bydlet. Stejně i tak, jsem si tuto údolní kotlinu zamilovala a i nadále se do „svých“ Varů ráda vracím zpět. Když jsem po dvaadvaceti letech v roce 1990 sem poprvé přijela, tak jsem hned dvakrát zaplakala. Poprvé dojetím, že po tak dlouhé době opět stojím na rodné hroudě a po druhé, když jsem viděla, jak toto krásné město, česká chloubka, za vlády komunistů zpustlo.

Tajemství jeho stálé obliby, si myslím, že leží v kladných výsledcích léčebné kúry a v jeho půvabu. Je to město, které patřovalo k předním salónum Evropy, v jehož stráních a staletých zdech dodnes zní barokní zvony i valčíky sladké epochy. Z Evropy sem jezdil kde kdo, list významných jeho návštěvníků je na dvě stránky dlouhý. K jeho nejčastějším patřil např.: český král Karel IV., J. W. Goethe – celkem třináctkrát, Antonín Dvořák, jehož Novosvětská symfonie zde měla evropskou premiéru, ruská i německá šlechta a další. Pamětní desky na mnohých domech nám je připomínají. Jsou místa, která člověk nedokáže navštívit jen jednou. Vždycky se k nim vrací, opět si připomíná všechny jejich půvaby, které poznal a hledá nové.

MOJE Vary, nejslavnější české lázně a i jeho okolí, si myslím, že jsou jedním z těchto míst. Věhlas tohoto města založil vzácny dar přírody - teplá léčivá zřídla, jež upoutala pozornost člověka od nejstarších dob. O tom, jak se na ně přišlo, kdo objevil teplé prameny a jak vše vlastně začalo, koluje mnoho pověstí. Jen tak připomínám...

Snad ta neznámější a nejvíce tradovaná je, že to byl sám český král, který měl na tom zásluhu. On totiž velmi rád jezdil na lovy a kdysi dávné karlovarské hvězdy bývaly hluboké i rozlehlé a žilo zde mnoho zvěře. Jednou se však přihodilo, že Karel pronásledoval jelena a onen paroháč tenkrátě, ne že jen přeskočil jakousi výšinu, ale také malé jezírko pod ní. To se ale nepovedlo královským ohařům, kteří se hnali za ním. Spadli rovnou do oné horké vody, ze kterého stoupala i horká pára a chvílemi z něho dokonce tryskal vroucí pramen vysoko do výšky. A tak byly objeveny Karlovy Vary a Vřídlo, onen tryskající pramen 73°C teplý, který stále do oné dvanáctimetrové výšky stříká. Léta Páně 1358 se už hovoří o založení lázeňského města, jemuž císař udělil veškeré městské výsady a i erb v roce sedmdesátém. I když Karlovarský kraj, chráněný přirozenou hranicí Krušných hor, náležel po většinu dlouhých věků k zemím Koruny české, žili zde celou dobu i Němci a nutno říci, že právě německý živel až do předminulého století převažoval. Rozsáhlé lesy, ale i chudá políčka – to zde bývalo hlavním zdrojem obživy. Avšak brzy také léčivé prameny a zejména bohatství cenných kovů – zlata, stříbra i mědi sem lákaly nové a nové příchozí, především ze Saska. Tradice a obyčej se pak mísily s českými. Ale toto všechno je historie, jaký je dnešek?

Město je krásné a malebné, historické budovy a barokní stavby nádherně zrestaurovány, stačí se projít po kolonádě, nebo si vyjít na procházku do okolních lesů, či na zmrzlinový pohár na jednu z několika lesních vyhlídek a pocit nostalgie a omámení z tohoto místa se do nás neúprosně vkrádá. Každoroční mezinárodní filmový festival stále živý, divadlo, koncerty – Dvořákův karlovarský podzim, jmenují jen pár, o kulturní zážitky i prožitky není nouze. Český porcelán, kdysi chloubka republiky teď již skoro neexistující, porcelánky - nejvyšší zdroj

Karlovy Vary

zaměstnanosti ve Varech a okolí jsou většinou pozavírané a nebo jsou zde noví vlastníci – Vietnamci. Lázeňští hosté stále přijíždějí, i když ne v tak hojném počtu. Ve staré části města je spousta hokynářství, nákupních středisek a velkých supermarketů v okolí. Jak jsem tak pozorovala, tak se nakupuje to, co je momentálně v letáčku na slevě. Obchody naplněné zbožím, regály pomalu praskají, ale za tím zlevněným zbožím musíte hned. Nepřijdete-li do obchodu včas brzy ráno, když otvírají dveře, tak pak už nemáte šanci. Za pár hodin je zboží vyprodané. To nejacinější – bílé rohlíky bez tuku a bez soli – jdou nejvíce na odbyt a pečou se po celý den. Na nákup zeleniny často už se nedostává peněz. I nadále tu sice panuje trochu rasistický nádech vůči Vietnamcům, ale nikde jinde místní spotřební zboží nenakupují. Za poslední rok vietnamských tržnic jen ve Varech přibýlo několik. Po pravdě řečeno, jinde ani nakupovat nejde, kromě tedy značkových a drahých obchodů a ty jsou ruskou doménou. Začínají se objevovat ale drobné malé obchůdky jako papírnickví, zelenina, řezník, večerky, drogerie, pekárničky – ach, jak ten chleba božsky voní!!! – No zkrátka tak, jak to bylo kdysi, jenže teď s tím rozdílem, že tyto obchůdky jsou nabitý zbožím, podpultovky a fronty neexistují a lidé sem chodí...

Pravidelné farmářské trhy jsou jednou v měsíci. Stále se spravují boty a i švadleny mají plné ruce práce. Opět se přešívá a látá. Myslím si, že důvodem je jednak dlouhá pracovní doba, často i dvě zaměstnání, rodina s jedním rodičem a také povážlivě hlouběji do kapsy. Zkrátka nezbývá času jít do supermarketů a tak ten rohlík, či chleba a salám je ve *Večerce* vždy k máni. Myslím si, že era euforie z mega nakupování je pryč. Staří lidé velká nákupní střediska také nevyhledávají. Jsou to desítky metrů k ujit, než si obstarají svůj skromný nákup. Všude plno zboží, ale schází kupní síla. Ta se najde v davech na nedělní burze, nebo-li bleším trhu. Tady se dostane koupit všechno, jak staré tak i nové, většinou dovezeno Romy z Německa. Častokrát v naší české historii jsme se museli přizpůsobit a to podmínkám hodně drastickým. Jsme národem, který si vždy poradil – žito se vyměnilo za mléko, pila se cikorka, já ti dám slepici, ty mi dáš brambory a tak se zase přizpůsobujeme. Ceny vstupenek na kulturní představení se také přiblížily Západu, masové návštěvy kin či divadel není vidět, ale ani fronty před knihkupectvím na nové knihy, bohužel, jak to bylo kdysi. Knihy se moc nekupují, spíše se půjčují z knihoven, které jsou velmi dobře zásobovány. Smečkám klobouk.

Po několika letech sem proudily tisíce pacientů i turistů, ale teď jak se zdá, Karlovy Vary mají již po sezóně. Toto padesátitisícové krajské město, jemuž poslední dobou ubývají obyvatelé, je známé také i svou ruskou stopou. Už v roce 1711 se sem poprvé přijel rekreovat car Petr I. a další

jeho návštěvy následovaly. V roce 1893-97 byl zde postaven pěti kopulový pravoslavný kostel sv. Petra a Pavla. Rusové vozí rubly i po třech staletích, ale tu nejbohatší klientelu let minulých vystřídali chudší příbuzní. Nedaleko od Varů je i letiště s přímou linkou do Moskvy. Pamatuji se již od mých dětských let, že dominantní stavba města - hotel *Imperial*, postaven v letech 1910-12, byl vždy sanatoriem pro ruské pracující. Bylo je všude po městě vidět a hlavně v obchodech. Nakupovali vždy ve velkém. „*Po krymské krizi jezdí Rusů míň*“, jak mi říkal jeden stánkař prodávající porcelánové kalíšky u Vřídla. Moc na odbyt mu nešly. Historickým centrem se dopoledne nejčastěji loudají asijská výletníci a sem tu a tam i muslimky v šátcích. Ruštinu jsem skoro vůbec neslyšela. Nápis v azbuce však zůstávají – na směnárnách, v obchodech s kožšinami či šperky, v realitních kancelářích. „*Už teď je zřejmé, že odliv Rusů může mít dopady na místní zaměstnanost a tržby v hotelích či v obchodech. Bez živého cestovního ruchu budou Karlovy Vary jen městem s teplou vodou a tisíce lidí přijdou o obživu. Nedělejme si iluze, že by se výpadek ruských hostů dal nahradit jinou klientelou. Vary na turistickém ruchu závislé jsou a budou*“. Takto se k situaci vyjádřil místní radní Edmund Janisch. Jaká bude budoucnost Varů?

Chytila jsem se příležitosti a jela 17. listopadu do Prahy na oslavu 25. výročí sametové revoluce. Zdálo se mi, že v Praze byla celá republika včetně příslušníků policie!! Takového národa se sešlo! Můj šestý smysl mi přinutil koupit si jízdenku na autobus již několik dní dopředu. Dobře jsem udělala, dostala jsem poslední dvě (cestovala jsem se sestrou). O průběhu dne bylo toho hodně napsáno, každý ví o vajíčkové epizodě na Albertově, o tisících lidí shromážděných na Národní třídě s červenou kartou v ruce, o panu prezidentovi a jeho prohrěsčích i o jeho pro-ruské inklinaci, o průvodu na Hrad i alegorickém na Kampu. Věřte mi, že jsem ještě nikdy v takové tlačeni jako na Národní nebyla. Jeden nemusel stát ani na svých, těla okolních vás velmi dobře podpírala. Manifestace byla svolána na jedenáctou hodinu, trvalo to delší čas, než davy prořídly. Každý pak spěchal na Albertov. Všechno pěšky, tramvaje stejně nejezdily. Václavák v tuhle dobu byl průchodný, jen stánkaři s občerstvením zaplňovali plochu. Před pětadvaceti lety jsem na Václaváku ani na Národní sice nebyla, ale jsem si jista, že ona atmosféra byla nabita něčím jiným, než teď po dvaceti pěti letech. Jako kdyby ona romantika tehdejší revoluce – volání po svobodě – vyhasla. Prý se vytratila již hodně dávno a byla nahrazena heslem *Prosperita*. A tak jak o tom přemýšlím, byla to revoluce nejen frustrovaných občanů, kteří postrádali lidská práva a svobodu, ale také revolucí frustrovaných konzumentů, kteří si kolikrát museli shánět i základní spotřební zboží všude možně. Teď je svoboda, zboží všude

hodně, ale radosti málo. Čím to je? Vždyť přece právě listopad 1989 otevřel cestu k systému, který alespoň relativní blahobyt dovede zařídit. Lidé se mají, jak nikdy dříve. Mohou si vybrat nejen co si koupí, ale kde si na to vydělají, kde ty peníze utratí a co budou číst. Pro pochopení deziluze dnešních Čechů je nutné, si myslím, pochopit jejich sny z roku 1989. Tehdy byl národ sjednocen ne tím, co by chtěl, nýbrž tím co odmítal. Že by od snů k procitnutí? Kapitalistický blahobyt přináší sebou pyramidovou nerovnost a také nejistotu. Strach ze ztráty místa, z nespacené hypotéky, z exekutora a podobně. Už se nemusíme bát, že k nám ve čtyři ráno vtrhnou tajní. Ale mnozí mají strach, že na jejich dveře po ránu zaklepají exekutoři. Slova jednoho manifestanta z Národní třídy. Je dnešní strach méně tíživý? Těžko říci, ale možná, že zachvacuje větší část populace než ten před revolucí. Pro velkou část obyvatelstva Listopad 1989 už je jen historické datum. Pro ty druhé, pro něž šlo o klíčovou událost, mají teď pocit, že tím Listopadem začalo něco, co se nakonec nepovedlo. A tak ze 17. listopadu se stal státní svátek jako každý jiný. Politici chrlí fráze a občané mají den volna. Já samozřejmě budu tento den navždy světit, jak se patří, dostalo se mi svobody cestovat volně do „mých“ Varů a mé rodné země!! Z Prahy jsem ten den odjížděla velmi zklamaná. I když jsem stála v srdci doufala, že tomu tak není, tak přece jen se mi potvrdilo, že důvodem sročení a sjednocení v tomto dni nebyla oslava 25 let svobody, ale bylo to davové sjednocení se v odporu vůči prezidentu a to je vlastně dost smutné.

Jáchymov, je malé městečko a lázně založené roku 1516 ležící v objetí Krušných hor těsně pod Klínovcem a nedaleko od Karlových Varů. Je známé svou bohatou a na tři sta let dlouhou hornickou tradicí, ale je poznamenáno i tragickou minulostí posledního období těžby, které zde probíhalo od roku 1945 – až do začátku šedesátých let minulého století. Jáchymov vešel čtyřikrát do historie. Na počátku 16. stol. to bylo stříbro, v 19. stol. uranové barvy na sklo a porcelán, r. 1898 objev prvku radia a po válce urychlená těžba uranu pro vývoj atomové bomby.

Zbytky hradu Freudenstein, který nechal roku 1517 postavit zakladatel města hrabě Štěpán Šlik, patří k nejstarším památkám Jáchymova. Od roku 1519 se v jeho sklepeních razily proslavené jáchymovské stříbrné mince-tolary. Tyto mince ryzosti 931/1000 byly všude ochotně přijímány a staly se základem pojmenování měny USA-dolary. Hrabě Šlik prý moc vydělával, tak král mu omezil jeho práva a v 17. stol. byla ražba mincí ukončena. Když manželé Curieovi izolovali v jáchymovského smolince radium, zdálo se, že medicína našla zbraň proti rakovině. Na to konto těžba uranu stoupá, stejně jako cena radia. V Jáchymově prosperují radioaktivní lázně, ale rozkvět města přerušuje nacistická okupace, kdy se státní uranové doly stávají majetkem německé říše. Hitler měl zřejmě hlavu plnou jiných starostí a zdejších dolů se prakticky nedotkl. Po válce přešly uranové doly opět do rukou československého státu a 11. září 1945 oddíl Rudé armády je obsadil a začali jsme tvrdě platit za osvobození. Od té doby byl do Jáchymova a jeho okolí povolen vstup pouze na propustky sov. štábu v Karlových Varech. Sověti se netajili cílem zlomit s pomocí českého uranu americký atomový monopol. A tak svobodné hornické povolání se dostalo do vleků politických zájmů jedné země. Nejdříve zde uranovou rudu síce těžili němečtí zajatci, ale brzy je nahradili vězni domácí produkce. V oblasti Jáchymovska a Slavkovska bylo v letech 1949-53 zřízeno 18 vězeňských táborů, každý se svým jménem, které byly velmi rychle zaplněny vězni, z velice většiny politickými, kteří byli nuceni k namáhavé vyčerpávající práci v podzemí. Ze slov mého tatínka, který si zde také odseděl pár let svého života, ani nelidské poměry na táborech po práci nebyly výjimkou. Sami vězni byli v řadě případů svými vězniteli utvrzováni v přesvědčení, že jsou pouze muklové - muži určeni k likvidaci. Na druhé straně bylo prý mezi nimi i pár s lidskou tvářičkou, díky Bohu, ale také prý často po udání byli odsouzeni k vysokým trestům. Považuje se za prokázané, že do roku 1961 poznalo bédný život v táboře

kolem 65 tisíc lidí. Éra nucených prací vězňů na Jáchymovsku končí v červnu 1961, budovy - evidence zlikvidovány. Zůstala jen generace lidí s trvale poškozeným zdravím, (věřím, že už jich přežívá jen pár), zdevastovaná krajina a zchátralý Jáchymov, kde nacházejí v horní části města svůj domov početné rodiny Romů. (Dnes mi právě sdělila maminka, že multi miliónové investice jsou plánovány na opětovné zvelebení a rekonstrukci města). To jen tak ve zkratce... Osudů, příběhů, statistik je požeňnaně, hodně toho bylo i napsáno. Tuto temnou kapitolu našich poválečných dějin připomínají expozice muzeí v Příbrami a Jáchymově. Současně se zde můžete seznámit s dokumentací o významu Třetího odboje v letech 1948-68, jako výrazem odporu většiny občanů proti metodám totalitní komunistické diktatury. Do Jáchymova čas od času se jedu podívat z nostalgické památky na mého tatínka. Za podpory KPV (Konfederace politických vězňů) je zde pro zájemce vybudována Historická naučná stezka, tzv. *Jáchymovské peklo*, asi 8,5 km dlouhá, která nejdříve ujasní, proč tábory vznikaly, co bude k vidění a pak následuje celkem 12 zastavení s detailními informacemi. Stezka vede částí jednoho z kdysi nejslavnějších důlních revírů Českého státu. V 16. stol. bylo město Jáchymov po Praze druhým největším městem. Bylo zde několik stovek otevřených jam a štol. Koncem května každého roku se u kostela sv. Jáchyma pořádá pietní vzpomínka na všechny ty, kteří tábořskou bránou prošli, kladou se věnce a je řečeno i pár slov. Na velkých kamenech před vchodem do kostela jsou vytesána jména všech lágrů. Zelenému paloučku dominuje centrální plastik *Brána svobody*, která znázorňuje zlomenou mříž, opřenu z jedné strany o muže, z druhé strany o ženu.

Tatínek se v roce 1989 stal spoluzakladatelem Občanského fóra i pobočky Konfederace politických vězňů ve Varech, byl účastníkem III. odboje. Jako právník, který za totality raději dělal zásobovače, se po revoluci opět vrhl, pilně do práce: „...Komoušům nic nedaruji!!!“ říkal a vyřídil přes sto žádostí o restituce pro své bývalé spoluvězně. Samozřejmě bezplatně, jen občasný pohled do skříňky s alkoholem svědčil o jejich vysokém počtu. Pamatuji na prvních pár let po devadesátém, že s tatínkem nebyla vůbec řeč. Samý papír, telefony, soudy, lidé... Vždy byl šťastan, když další žádost kladně vyřídil. Nikdy se neohnul. Jsem ráda, že byl můj táta.

Jako šlehačka na dortu byl čas strávený s mojí maminkou. I když je jí už 92 let, stále žije sama ve svém pohodlném bytečku a nemíní odtud jít. Říká, že nás přijde v noci strašit, když ji dáme se sestrou do *odkladáku*, nebo-li domovu důchodců. Když jsem tak viděla, kolik prášků denně spolýká, kterými nemocemi si prošla, tak se kolikrát i divím, že stále tak dobře přežívá. Jaký má recept na kvalitní stáří? Jaké je její tajemství? Stále samostatná - *ach, kdyby jen ty nohy chtěly trochu lepší chodit!* – je to jediné, co od ní slyšíme. Neztrácí humor a dobrou náladu, denně luští křížovky, u televize jen večer. Myslím si, že je to ta její silná vůle být a zůstat nezávislá, která jí dává onu potřebnou energii. Obdivuji ji za to, že i v jejím pokročilém věku si stále dovede, celkem se snadností, jak se zdá, udržet zájem o denní činnost a nepropadá se do světa *mouchy snězte si mne*. V duchu si moc přeji, abychom spolu už zase brzy seděli u stolu a četly noviny, debatovaly o tom či oném, sledovaly televizní seriál, občas šly za módou a nebo na oběd. I když mi často hubovala, že nejím maso, že jsem hubená, nebo že se mám už šetřit – tím míní už žádné další Camino, tak vím, že to z ní mluvila starost o mne. A i když už jsem tou dorostenkou, tak jsem stále její dcerou a ona můj vzor a moje MAMINKA.

Za zmínku by ještě stála návštěva vánočních trhů v Chebu, nebo hradu Lokte, Božího daru – nejvýše položeným horským městečkem ve střední Evropě (1028 m n.m.), procházky povodím Ohře a další jiná zajímavá místa v okolí. Je jich tu plno a je tu krásně. Po Varech jsem všude chodila jen pěšky, mám to tu ráda, líbí se mi tu...Odjížděla jsem s radostí, že se to stalo a těším se na příště. Stejně i vám.

Nada Humlová – St. Catharines

To som stastna, ze ma usetrili

J.K. Productions v spolupráci s restauráciou The Golden Pheasant. Vas v rámci akcie "To tu este nebolo"

POLOVNICKE HODY

28.marca & 11.aprila 2015

Restauracia The Golden Pheasant v 18.00 hod.

733 Lakeshore Rd. East Mississauga (Centra a Lakeshore Rd.)

Menu 1:
-pasteta z diviaka,
-bazantia polievka,
-peceny diviak
s ryzou
\$26.99

Menu 2:
-pasteta z diviaka,
-bazantia polievka,
-jeleni gulas
s knedlou
\$24.99

Nakoľko kapacita restauracie je obmedzena prosíme zaujemcov aby urychlene nahlasili počet miest a oznamili ktore jedla si objednavaju na telefonnych cislach

Patrik Severa - 905 781 9374
Jan Kosiba - 905 812 5503

V CENE NIE JE ZAHNUTY TIP

JK PRODUCTIONS

DĚTSKÝ TÁBOR HOSTÝN

existuje od roku 1954. Nachází se 80 km na sever od Montrealu v lesích Lanaudierského pohorí. Kapacita tábora je 66 dětí. Tábor pro děti od 6 do 16 let bude mít opět jeden tří týdnenní turnus, a to od 5. do 25. července. Cena je vynikající: 395\$/1 týden, 765\$/2 týdny a 960\$/3 týdny. Daně se neplatí. Vystavujeme potvrzení pro daňové účely. Za každé další dítě ze stejné rodiny je sleva 10%. Poskytujeme slevy pro skupinové účasti. Pokud nám seženete nového účastníka, tak na požádání obdržíte odměnu 20 \$ za každý týden jeho účasti.

Výhody pro děti: kvalitní program, dobré jídlo, nádherná příroda. V táboře nabízíme: hry v přírodě a výlety k vodopádům a jinam, volejbal, fotbal a košíkovou. Velký úspěch mají noční hry za použití baterek. Ve dvou klubovnách se pořádají tance, provozují ruční práce, hraje pingpong a jiné hry. Na velkém jezeře Lafond máme soukromou pláž kde v čisté vodě provozujeme plavání, kanoistiku, kajakaření a rybaření. Protože máme nadbytek našeho dříví, děláme časté táborové ohně. Do tábora přijímáme i děti, které nemluví ani česky či slovensky. Ať si děti přivedou svoje kamarády či kamarádky. Hledáme vedoucí k dětem a kuchařky. Přednost mají bývalí účastníci. Přihlášky na dětský tábor a jiné důležité informace jsou na internetu: www.hostyn.org

KONTAKTY: Tábor povede již po třinácté **Ředitel dětského tábora:** RNDr. Josef Maxant, Tel. 450-465-4844, Fax: 450-923-4159, camp.hostyn@gmail.com; **Sekretářka:** Viera Šebénová, Tel. 514-385-5153, hostyn@live.com
President Asociace Hostýn: Zdeněk Nosek, Tel. 514-365-8863. Pár ukázek od dětí je na www.youtube.com pod heslem „Camp Hostyn“.

ČESKÁ DOPLŇOVACÍ ŠKOLA 2014/15

Pro děti 5-12 let
Každou sobotu 10-12 h.
kromě dlouhých víkendů

Pani učitelka Jana Holubová se na vás již těší

Učebna 918 Bathurst St. Toronto
www.918bathurst.com

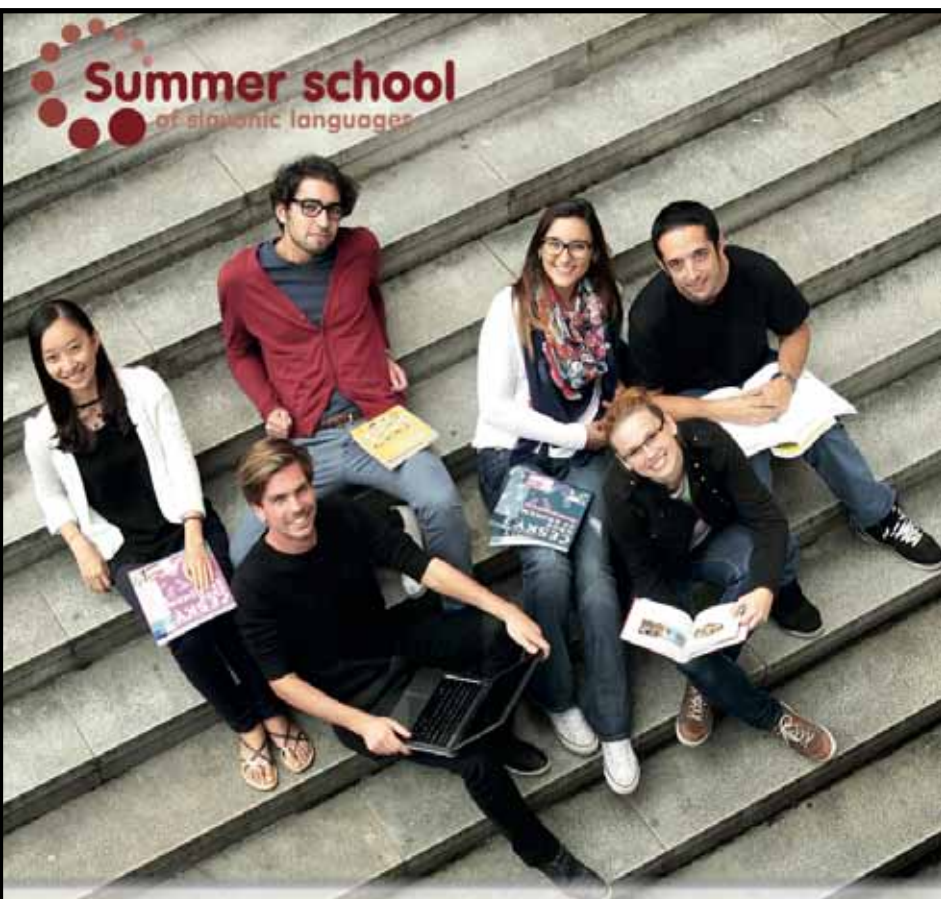
Masarykův ústav info 416.439 4354

Politická korektnost

Než se pustím do odpovědi panu redaktorovi Březinovi na námět o *politické korektnosti* a událostech v Paříži. Především, že respektují jeho osobní názory. Nicméně neznamená to, že s nimi plně souhlasím.

Na jeho větu v reakci na můj článek: *... Nemyslím si, že svět je arogantní a většina mlčí...* Můžu jen napsat, že každému je dovolené (aspoň doposavad) nahlížet na věci jak chce, avšak k odhalení pravdy, nebo k přesvědčení druhého, je vždy zapotřebí svůj náhled podložit fakty. Musím Vám ale sdělit, že události ve světě, jak minulé tak i dnešní, ukazují na zcela něco jiného, než jak jste to vypsal.

Zeptejte se třeba pana J. Čermáka, kde byli Pražané (většina), když on jako jeden z mnoha studentů pochodoval na hrad k prezidentovi protestovat proti ozbrojenému komunistickému puči? A kde jsou

CZECH LANGUAGE COURSE FOR FOREIGNERS

July 18 – August 15, 2015

The 29th course of Summer School of Slavonic Languages
Art Centre of Palacký University in Olomouc (Konvikt), Czech Republic

- intensive Czech language course
- lectures on Czech culture
- trips and excursions
- theatre workshop
- traditional Czech dance lessons
- Czech films

www.lsss.upol.cz

e-mail: LSSS@upol.cz

tel: +420 585 633 156

dnes protestující masy proti teroristickým útokům Al-Kaidy, Boko Haram, ISIS, proti stínání hlav novinářů? Kolik Vašich čtenářů po přečtení článků v Satellitu zareagovalo na ošemetnou otázku teroristických útoků a postavilo se na jednu či druhou stranu a hned uvidíte, že většina jen mlčí! Také Vás mohu ujistit, že *politická korektnost* není jen *slušnost*, jak jste to napsal. Je to zcela něco jiného. Příklady, které jsem uvedl - přejmenování lidí, nebo nezesměšňování někoho není politická korektnost! Je to pouze sociální slušnost, která se lidem nikdy nemusela vnučovat, než se z ní udělala korektnost a hlavně se zpolitizovala. Kdyby politická korektnost byla tak významná a potřebná záležitost, proč by jí velice známá osobnost dr. Benjamin Carson (možná další prezident USA) odsoudil ve své řeči na *National Prayer Breakfast*, kde byl též přítomen prezident B. Obama. „*Myslím si, že politická korektnost je hrozná a nebezpečná věc, jelikož tato země (USA) byla postavena na principu svobody myšlení a projevu. Politická korektnost však tlumí lidi, dává jim náhubek a zároveň zabraňuje lidem diskutovat o vážných problémech, zatím co struktura společnosti se mění*“ - řekl Carson.

Omezuje-li politická korektnost svobodný projev jedince, nutí ho k orwellovskému jednání. Potom by se dalo též říct, že projev „*I have a Dream*“, který pronesl Martin Luther King by se musel odsoudit jako politicky nekorektní. Byla segregace v USA, apartheid v Jižní Africe do šedesátých let, právě ta korektnost? V tom lze vidět její zrůdnost a dá se poznat, že politická korektnost není něco absolutního, ale jde s dobou – politickou módou!

Reagováním na citace egyptského prezidenta A. F. el Sisiho jste se dostal na špatnou kolej. Namísto, abyste pochopil jeho snahu zreformovat islám do mírnějšího a pokojného světa, použil jste Ad Hominem - zaútočil na jeho osobu. Měl jste raději zkusit vyvrátit jeho pravdivý názor o zneprátení zbytku světa muslimy. Věřte mi, že pravda zůstává pravdou, i kdyby to vyslovil sám ďábel!

Mám dojem, že také k „multikulturalismu“ jste se postavil jen bokem. Sám jsem napsal, že ve svém původu měl svůj význam a určitý význam stále má ve formě v jaké jste to vypsal. Pakliže však multikulturalismus je zneužíván jakoukoliv skupinou i náboženskou pro svoje politické potřeby nebo k násilným změnám společnosti do které přišly, pak je to velice špatná věc! Zřejmě jste si neuvědomil, že multikulturalismus končí tam, kde „zasahuje, nebo chce měnit kulturu druhých“! Upravit pro svůj užitek, pak už není tolerantní – slušný, takový je nepotřebný.

S multikulturalismem je to jako se střelnou zbraní. Pokud se nezneužije a slouží k lovu, nebo k obraně zákonů, je to dobrá věc.

Kdyby se Vás Satellite pokusil o nějaký nátlak na nějakou skupinu, nebo na vládu Kanady, nevím kdo by z Čechů měl o Váš časopis zájem. A v takovém duchu je chápaný kanadský multikulturalismus a v žádném jiném. O domáhajících se skupinách v ČR nebo v Kanadě, není se třeba vůbec rozšiřovat. Spíše položím otázku, „Proč tyto nátlakové skupiny se nedomáhají zavedení stejných svobod a výhod pro obyvatele v zemích odkud sami emigrovali do Kanady nebo Francie?“

Co se týče Vaší věty: - „*Pokud se zde nějaké výstřelky objeví, pak je to ne díky multikulturalismu, ale díky internetu. Chcete snad zakázat Internet?*“ Beru to od Vás jako vtip, tak na to nereaguji, jinak bych si myslel, že jste zcela neinformovaný o dění ve světě, že snad zlé věci nedělají lidé, ale „Internet“.

Vilém A. Kun, Winnipeg, únor 2015

Zaujala mě debata o politické korektnosti v minulém čísle *Satellitu*. I když oba autoři poukazují na závažné okolnosti, zdá se mi, že v té debatě něco chybí. A to je otázka zákonů té které země. Odkakživa platilo „*When in Rome*“ ... Když jsi v Římě, chovej se jako Římané.

Emigranti v Kanadě i USA jsou při nabývání občanství zkoušeni z jazyka a historie své nové domoviny. Myslím si, že by měli být zkoušeni také ze znalosti zásadních zákonů, a to ještě než se do země přistěhují. Měli by vědět jestli jdou do země civilizované, nebo do politické, rasistické, či náboženské diktatury. A znalost zákona by měla být kritériem, kdo do země přichází, chce se v ní usadit, a koho je země ochotna přijmout. Pomohlo by to při posuzování mnoha sporných situací. Kdyby rozhodovala znalost zákonů, všechno by bylo mnohem snadnější.

Čechům jde vždy o spravedlnost, jenže okolnosti často žádají rychlejší rozhodování a jednání. Navíc ovšem také Češi zákonům nedůvěřují, podle zkušeností z nacistické a ruské okupace. Takže bychom měli využít, že žijeme v zemi, kde zákony ještě platí a vyslovit co si myslíme.

H. Smithin

Letní škola slovanských studií

www.LSSS.upol.cz

Letní škola slovanských studií (LSSS) nabízí zahraničním zájemcům kurzy českého jazyka, podle individuálního zájmu také kurzy jiných slovanských jazyků, zejména ruštiny a polštiny. Kurzy Letní školy jsou určeny vysokoškolským učitelům, lektorům, studentům českého jazyka a literatury, obecněji zaměřeným slavistům, překladatelům, novinářům, obchodníkům, ale i všem ostatním zájemcům o český jazyk, literaturu a kulturu. Součástí programu je i kurz pro úplně začátečníky. Mediačními jazyky jsou angličtina a čeština, a to dle příslušných jazykových úrovní výuky. Kurz nabízí i doprovodný kulturní program – filmový klub, divadelní workshop, cyklus českých a moravských lidových tanců, dva jednodenní výlety a víkendovou cestu do Prahy aj. (viz níže v textu). Absolventi kurzu LSSS obdrží na základě výsledků finálních testů osvědčení (certifikát) s dosaženou jazykovou úrovní o absolvování kurzu celoživotního vzdělávání na Univerzitě Palackého, který odpovídá jednomu akademickému semestru výuky češtiny. Příslušný počet kreditů studentům udělí domovská univerzita. Studenti, kteří u závěrečné zkoušky neuspějí nebo neabsolvovali kurz celý (viz níže), obdrží potvrzení o absolvování kurzu LSSS.

Od roku 2007 nabízí LSSS FF UP studentům možnost získat mezinárodní certifikát Evropské unie, tzv. ECL Exam. Veškeré informace o možnostech a podmínkách získání certifikátu naleznete na webových stránkách www.ecl-test.com; informace k ECL zkouškám budou poskytnuty rovněž v průběhu kurzu. Studenti mohou využít služeb Univerzitní knihovny, Internet je v budově univerzity a je rovněž k dispozici studentům ubytovaným na vysokoškolských kolejích Univerzity Palackého.

Zájemci o stipendium Ministerstva školství ČR o ně mohou žádat na velvyslanectví České republiky ve své zemi. Stipendia se poskytují pouze kandidátům, které nominují kompetentní orgány partnerských smluvních zemí, počet stipendijních míst je limitován. Bližší informace o podmínkách, termínech podání přihlášek apod. žádejte na příslušných zastupitelských úřadech ČR v zahraničí. Pokud preferujete LSSS v Olomouci mezi jinými letními školami v České republice, nezapomeňte tuto preferenci ve své žádosti explicitně uvést.

Kurz LSSS je vždy možno zúčastnit se v roli samoplátce, jenž si hradí veškeré náklady spojené s účastí na kurzu.

Summer school of slavonic languages

18. 7. – 15. 8. 2015

Olomouc, Czech Republic

Tančící Praha

Tančící dům

Jako každý rok touhle dobou, začíná Praha pomýšlet na plesovou sezónu a radovánky s ní spojené. Chystá se i na již tradiční ples v Opeře, který byl v Praze otevřen poprvé už v roce 1948. Tehdy byl v jeho přípravném výboru dokonce Rafael Kubelík. Mnoholetá odluka byla definitivně prolomená až v roce 2009. Ples v Opeře, který má rodnou kolébku ve Vídni, kdysi pro Prahu oficiálně podpořil i sám vídeňský starosta, takže mu tím vlastně udělil jakési povolení a uznání. Ples v Opeře je naprosto velkolepá událost navštěvovaná představiteli politické moci, kultury, vědy, byznysu a to nejenom z českých řad, ale i z ciziny. Nelze se nezmínit i o nemalé účasti šlechty, která tomu celému dává jakési třpytivé vyjádření starých bohatých, uznávaných a společenských časů. Plesy ke šlechtě prostě patřily a šlechta k nim. Nelze také opomenout skutečnost, že každoročně je ples v Opeře vystaven řadě kritik těch, kteří se domnívají, že jde výhradně o bohaté snobství, hru na aristokratickou noblesu, jakési hogofoho, už méně nebo vůbec, si kritika všímá toho, že ples je i významným dárcem financí pro sociální využití.

Takhle to vlastně probíhá u všeho, co patinu bohatého života předvádí a zřejmě to neplatí jen pro Česko. Zajímavým momentem posledních dvou ročníků je ale fakt, že ples v Opeře navštěvují mnohem mladší ročníky, než tomu bylo dříve a platí to i o příjíždějících kulturních a společenských celebritách z ciziny. Znam českou mladou dvojici, která v žádném případě nepatří mezi nějaké současné zbohatlíky, a ta se celý rok na ples těší, na to, že zde uvidí zajímavé osobnosti, dokonalé oblečení, doprovodný program na vysoké úrovni a svou účast na něm považuje za jakýsi společensky a kulturně zajímavý osobní počin a to i navzdory nemalému finančnímu obnosu za vstupenky.

Letošní ples bude mít změnu v moderátorovi a namísto inteligentního a odborně dokonalého Marka Ebena nastoupí neméně dokonalý a oblíbený Leoš Mareš. Poprvé též není ples zasvěcen nějakému vybranému významnému jubileu, letošním jeho mottem je „Savoir vivre“ čili „Umět žít“. Opravdu je na co se těšit, 365 sedadel dá přednost tanečnímu parketu na den 7. února 2015 - pouze pro tento jediný účel k této technické přeměně v opeře dochází. Oslavný ceremoniál doplněný úryvky operních arií a tanečními sekvencemi a bezchybný hudební doprovod orchestru Státní opery je zárukou dokonalosti celého plesu. Zatím jsou v utajení jména pozvaných světových celebrit a tak nemohu připojit už k těm dřívějším jejich přehled. Mohu zatím jen sdělit, že letošní taneční hvězdou večera bude Julia Makhalina, primabalerína Marijského divadla v Sankt Petěrburgu.

Vždy jsem měla a stále mám ráda plesy, taneční soutěže, balety a vlastně vše, co je nějak s tancem spojené a nedá mi to, abych v tomhle mém povídání nezabrousila k tanci ještě z nějakého jeho dalšího úhlu pohledu. A pro tohle mé povídání jsem si vybrala poněkud zvláštní směr a to jednu z moderních pražských staveb, pojmenovanou Tančící dům na Rašínově nábřeží poblíž Vltavy. Vlastně také to teď bude o tanci, i když s určitou nadsázkou. Takže, „Smím prosit“? Dům je postavený v místě kde byl v době druhé světové války zcela vybombardován rohový dům na dnešním Rašínově nábřeží a Jiráskově náměstí. Dům byl zničen v únoru 1945 při jednom z amerických leteckých náletů a nesl obrovské ztráty na lidských životech. O vzniklou proluku na neuvěřitelně lukrativním místě brzy začal nelitostný zájem a boj. Nikomu to však nevyšlo ať už z důvodu, že se proti postavily příslušné úřady nebo z důvodů jiných. Nápadů pro vyplnění proluky bylo nebyvalé množství, bytová výstavba, administrativní budovy pro nejrůznější účely,

sidlo Svazu novinářů, obchodní zastupitelství Maďarské lidové republiky a další a další. Ještě v roce 1988 ale zel vybombardovaný roh prázdnotou a někteří tehdejší architekti se vyjadřovali, že se zde jedná o celkově malý půdorys cca 20x30 metrů, složitou dopravní situaci, nemožnost potřebného zásobování, náročnost při celkové architektonické estetice nové stavby a její tíživé zapojení do stávající zástavby. Mezi pražský lid se tehdy dostala i ničím nepodložená informace, že proti zastavení proluky je sám Václav Havel, bydlící v sousedním domě. Později se ukázalo, že opak byl pravdou. Zajímavý byl tehdejší názor architekta Pavla Pirka, který mimo jiné prohlásil, že by nová budova měla mít charakter vysoce reprezentativní, neboť se bude nacházet na nároží a Praha je svými dokonale ztvárněnými nárožími proslulá.

Definitivní změna nastává v roce 1992, kdy rohový pozemek koupila nizozemská pojišťovna. Tehdy se poprvé objevuje jméno architekta Vlado Miluniče, který žije v sousedním domě, patřícím rodině Havlových. Také tehdy vzniklo nemalé množství projektů, ke stavební realizaci byl posléze vybrán projekt Vlado Miluniče. K jeho osobě jen několik málo poznámek. Narodil se v Záhřebu, kde do svých asi čtrnácti roků žil u babičky, neboť jeho rodiče emigrovali do tehdejšího Československa a Titův režim trval na rozdělení

rodiny. Milunič později do Československa natrvalo přesídlil a vystudoval zde architekturu. Kdesi jsem si přečetla jeho výrok: „Jsem československý architekt, protože mám československé vzdělání a cítím se jako Jugoslávec na protest proti primitivnímu nacionalismu, přestože Československo ani Jugoslavie už neexistuje. Žiji v Praze na půl cesty mezi Jadranem, kde jsem prožil dětství a Drážďany, kde mám část předků.“

Projekt Vlado Miluniče na zástavbu proluky byl nesmírně avantgardní. To celé se dále ještě umocnilo šťastným pracovním spojením Miluniče s jedním z nejuznávanějších architektů a designérů světa Frankem O. Gehrym. Tančící dům je tedy jejich společné dílo. K Franku O. Gehrymu také pár poznámek. Narodil se roku 1929 v Torontu v chudé rodině druhé generaci polských židů, původem z Lodže. Má nejvyšší možné vzdělání architektury v USA a má za sebou celou řadu světově uznávaných a supermoderních staveb. A teď je jeho tvůrčí podpis i u nás v Praze na Rašínově náměstí!

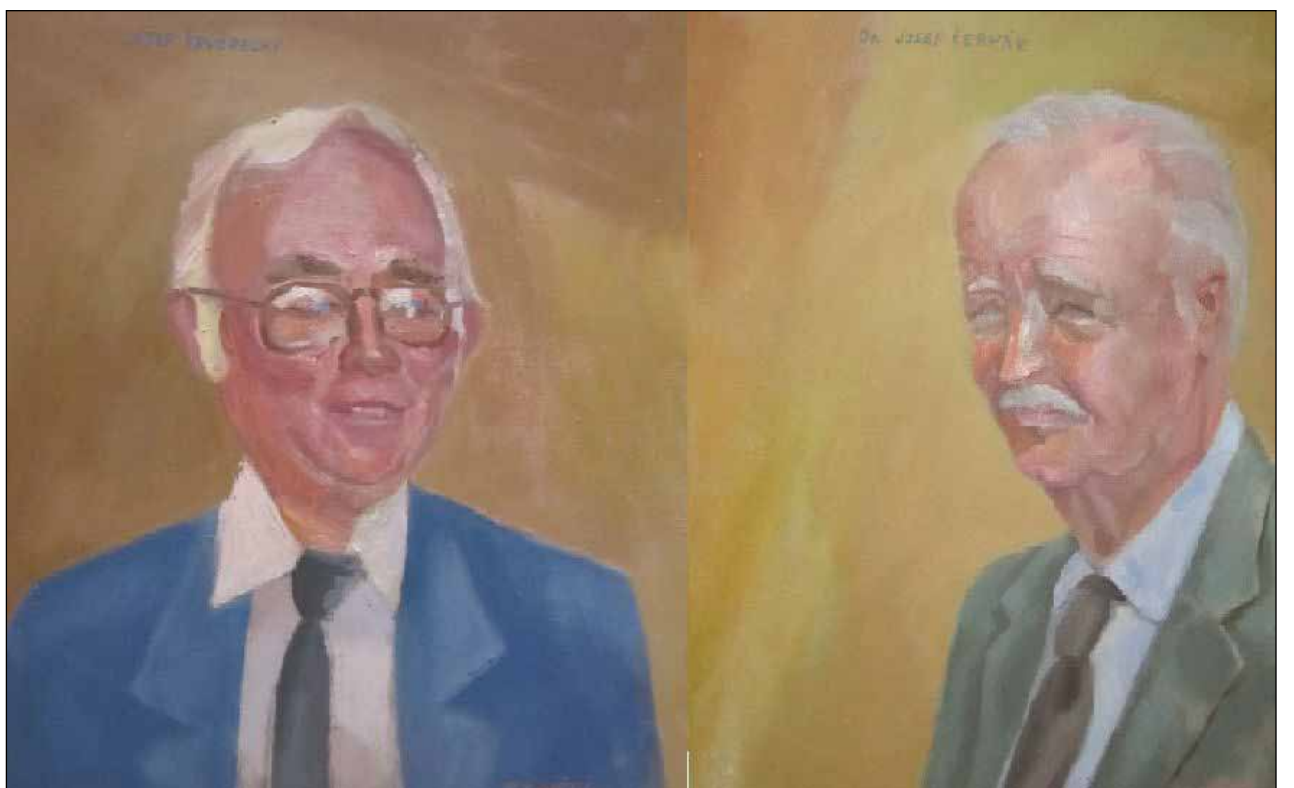
Začátek byl o tanci a konec povídání bude také o tanci. Inspirací pro onen moderně pojatý Tančící dům byla totiž myšlenka ztvárnit americkou legendární taneční dvojici, a sice Freda Astaire a jeho partnerku Ginger Rogersovou. Oba se celý život věnovali tanci, herectví, zpěvu a Astaire ještě choreografii. Jako dvojice byli světově známí a oblíbení, působili na počátku 20. století v neuvěřitelném množství zejména muzikálových komedií. Jako taneční pár byli prý oba naprosto jedineční. Budova Tančícího domu má dvě věže, z nichž jedna nese jméno Ginger a druhá Fred. Freda představuje věž kamenná, lépe řečeno betonová, Ginger věž skleněná, ladně prohnutá v tanečním postoji, možná jako v tangu – a také proto, aby nestínila výhledu z vedlejšího domu. S trochou nadsázky má Ginger rozevlátou sukni přímo do Jiráskova náměstí. Na vrcholu věže symbolizující Freda je kupole s konstrukcí z kovových trubek potažená nerezovou síťovinou, zahalená do pomyslných vlasů. Představuje hlavu medúzy. Tančící dům se protančil ke svému otevření v roce 1996. Stavba získala prestižní ocenění amerického časopisu „Time“ – zvítězila v kategorii design roku 1996.

A k celému povídání už jen to, že tanec je výsostně pohybovou aktivitou s doprovodem hudby. Tanec může navodit lepší náladu a může být i vyjádřením pocitů tanečnicka, čímž smí být považován za umění. Celé tohle tvrzení platí i pro Tančící dům. Oba jeho tanečníci třebaže jen z betonu, skla a kovu jsou bezchybní. Náladu dům navozuje více než dobrou. Trošku odlišnou je doprovodná hudba, protože ji tvoří hluk velkoměsta, rušné Jiráskovo náměstí, krásný mostní oblouk přes řeku, pohled na Hradčany a ubíhající voda Vltavy. A celé je to opravdové umění!

Tak jako určitou měrou zvyšuje prestiž Prahy ples v opeře, konaný v krásné neorokokové budově a přidává svou existenci podíl na vytváření renomé Prahy jako místa s pohádkovým „genius loci“, tak také *tančící dům* zvyšuje umělecké procítění Prahy jako takové, už dávno je vyhledávaným místem turistů a možná, že si tam lze i představit slávu jmenované taneční dvojice a třeba i tolik proslavené stepování Freda Astaire.

Jana Fafejťová – Praha

Dvojportrét Josefů, pan Čermák a pan Škvorecký

Oba obrazy jsem maloval současně, ve druhé polovině roku 2014. S panem Čermákem jsem se viděl mnohokrát a v různých prostředích během mnoha let. Pana Josefa Škvoreckého jsem viděl párkrát, a jen v nedávných letech, ale mám pocit, že ho znám už velmi dlouho. Ani jeden z Josefů nebyl u mne v ateliéru, i kdyby to bylo možné v tomhle hořkém světě, stejně bych se tomu vyhnul, tomu nepřirozenému... tomu nebezpečí pozování... protože mně víc zajímá zachytit člověka tak, jak on, podle mne, je.

Jiří Tomiška, Toronto

Legendární reportér...

Ve věku 83 let zemřel rozhlasový komentátor Karel Malina. **Příběh první:** O účasti na Mistrovství světa v roce 1962 v Chile se rozhodlo až 29. listopadu 1961 v Bruselu. Pokud by českoslovenští fotbalisté hráli i po prodloužení nerozhodně, postupovali by na Mistrovství světa. Utkání se však pro ně nevyvíjelo dobře. Dvakrát prohrávali a teprve deset minut před koncem Adolf Scherer vyrovnal na 2:2. V prodloužení pak Pospíchal a Kvašňák zpečetili vítězství 4:2. Dobře se pamatují, jak jsme u rádia odpočítávali vteřiny do konce. Před odjezdem do jižní Ameriky se našim fotbalistům nedávalo mnoho nadějí. V přípravě proti Uruguayi v Praze na Strahově jsme sice vyhráli 3:1, ale výkon nebyl nejlepší. Naši měli ve skupině Brazílii, Španělsko a Mexiko. Za Španělsko hrály hvězdy jako Alfredo Di Stéfano, Francisco Gento či Ferenc Puskás. Obzvláště byl otazník nad tím, jak mladíček Jan Lála udrží snad nejrychlejšího fotbalistu té doby Genta. Vždy vtípni fotbaloví odborníci v pražských hospodách šprýmovali, že bude mít ve štučně schované laso.

Trenér Rudolf Vytlačil byl skvělý psycholog a před utkáním si nechal Lálu zavolat a dělal, jakože si nemůže vzpomenout, jak se jmenuje španělské levé křídlo. Pak nad tím mávnul rukou a pravil, že kdyby to byl tak skvělý fotbalista, že by si ho jistě pamatoval a z Lály spadla nervozita a Genta uhlídal. Tehdy zápas televize pochopitelně nepřenášela. První transatlantický přenos se uskutečnil až při pohřbu J. F. Kennedyho o rok později pomocí družice *Telstar* a přenos podmořským kabelem byl na úrovni telegrafního spojení. Jakmile se ozvala dvojice Malina - Mana z Viña del Mar v Chile, nebylo rozumět ani slovo. Dalo se jen tušit, že Španělé jsou ve velkém náporu. O jeho síle svědčil hluk v reproduktoru a občas, když bylo přece jen trochu ticho, se do toho ozvalo ujištění reportérů, že je to stále 0:0. Až deset minut před koncem bylo slyšet výkřiky: „...Popluhár ... Jelínek ... Štibrányi ... Štibrányi ... góóól...“ I fotbalový analfabet pochopil, že vedeme 1:0. Tak začala cesta do slavného finále, ve kterém jsme prohráli s Brazílií 1:3.

Když v roce 2012 po padesáti letech ukazovali tento zápas v televizi, měli k dispozici pouze obraz, nikoliv zvuk. V rozhlasu měli záznam zase jen zvukové reportáže. Technika udělala své, zvuk se vyčistil a sesynchronizoval s obrazem. Po padesáti letech jsem obdivoval přesnost s jakou dvojice Karel Malina – Oskar Mana komentovala. Žádné fixlování, žádný oddechový čas, žádné čtení z připravených poznámek nebo jako dnes z obrazovky na internetu. Při tom reportéři neměli možnost video-záznamu, kde by si situaci zpomaleně znovu prohlédli.

Příběh druhý, který mi vyprávěl Pavel Pecháček: 9. dubna

1969 se hrál v Glasgowě semifinálový zápas mezi skotským Dunfermline Athletic FC a Slovanem Bratislava, který se skončil 1:1, když vyrovnávací branku vstřelil Ján Čapkovič těsně před koncem zápasu. Kromě Československé televize vysílal zápas, jak Československý rozhlas, tak i Svobodná Evropa. Skotští technici nějak nerozlišovali mezi těmito dvěma zneprátenými stanicemi a tak se stalo, že Pavel Pecháček dostával pokyny z pražského studia, zatímco Karel Malina měl ve sluchátkách mnichovskou režii. V ten okamžik Pecháček vyděšeně pohlédl na Malinu, ale ten to vzal s bohorovným klidem a smál se, pusou od ucha

k uchu a po chvíli předal slovo Gábo Zelenayovi, který to rozsvítil: „Sú tu s námi aj kolegovia zo Západného Nemecka, ktorí taktéž prenášajú toto stretnutie!“ Inu západoněmecký rozhlas vysílá zápas provinčního skotského klubu s vítězem Československého poháru i ne příliš bystrý posluchač si mohl domyslet jací to byli *kolegovia*.

Když nám Pavel Pecháček vyprávěl toto v Montrealu v září 1984 při Kanadském poháru, kde byli rovněž *kolegové* z Československé televize, doplnil „Ještě že nám Skotové

nepřehodili mikrofony...“ Ján Lacko z ČTV vzápětí dodal: „A Malina by pak v Praze v životě nevysvětlil, že to neudělal schválně!“

Příběh třetí se udál v Mexiku o dva roky později: Kanada se díky vítězství nad Hondurasem 2:1 v St. John's na New Foundlandu probojovala na Mistrovství světa a díky tomu jsem získal akreditaci do Mexika. Jedna z hlavních tepen v metropoli se jmenuje *Avenida Presidente Masaryk*. Když jsem přišel do tiskového střediska vyřídil si patřičné formuláře, mladá sympatická Mexičanka se mě zeptala na zaměstnavatele, což byl *Masaryk Memorial Institute*. Podala mně akreditační kartu se slovy: „Netušila jsem, že Masaryk byl Kanadán.“ Vysvětlil jsem jí, že nebyl Kanadán, ale Čech. Ulice se jmenuje po Masarykovi od roku 1936 díky prezidentovi Cardenásovi.

Kanadani sice na MS nevstřelili ani branku, ale proti skvělé Francii byli rovnocenným soupeřem. Občas jsem potkal na MS nějaké Rusy, Maďary, Bulhary či Poláky, ale jak mizela mužstva, tak se stával z akreditačního střediska větší babylón. Když se přiblížilo semifinále spatřil jsem *kolegy* z Československé televize vedené Vítem Holubcem. Po zkušenostech z Montrealu, kdy byla atmosféra velmi družná až přátelská, jsem se k nim hlásil s otázkou, jak dopadla liga. Nastalo zděšení a trapné ticho. Další otázku jsem již nepoložil. Bylo vidět, že o konverzaci v češtině nemají zájem. Odjeli do Guadalajary na semifinále Francie-Německo a já zůstal v Mexico City na utkání Argentina-Belgie.

Jaké však bylo moje překvapení, když se v tiskovém středisku objevili dva jiní reportéři z Československého rozhlasu – Karel Malina a Stanislav Dutka. Po zkušenostech z předchozího dne jsem byl opatrnější. Zbytečně. Okamžitě se rozjel dialog. Po krátkém oūkávání jsem se vypravili hledat sochu prezidenta Masaryka. Tu jsme pochopitelně nenašli, protože ta se objevila v Mexico City až v roce 2000 jako dar české vlády. Dověděl jsem se, že rozhlas dostal nějaké peníze na druhé semifinále, které se hrálo v noci a které televize nevysílala přímým přenosem a na finále a že reportéři z rozhlasu přiletěli svojí cestou přes Havanu. Těsně před odletem se Karel Malina zeptal, jestli bych mohl něco dát Pavlu Pecháčkovi. Pak mě a Pavlovi věnoval vlajku s pěti olympijskými kruhy s nápisem *ČSSR – 1984 – Los Angeles* (jak známo Československo na letních olympijských hrách v Los Angeles nebylo z rozhodnutí ÚV KSČ) a tato vlajka je zřejmě unikátem, který by mi leckterý sběratel záviděl. Po revoluci jsem viděl Karla Malinu několikrát na nějakých tiskových konferencích, ale to bylo v devadesátých letech a ještě nedávno jsem ho slyšel v Českém rozhlasu 2 – Praha. Patřil do skupiny velkých rozhlasových reportérů počínaje Josefem Laufrem, Stanislavem Sigmundem st., či nezapomenutelným Gabrielem Zelenayem.

Aleš Březina

BrouCzech - staronové české pivo

Pošmákněte si v Ontariu na lahodném zlatém ležáku z malého pivovaru v Nové Pace, který je zde od roku 1864

Můžete ho ochutnat v restauraci Praha na Masaryktownu ve Scarborough

K dostání je ve víc jak čtyřiceti prodejnách s pivem od Oshawy až po St. Catharines.

Rovněž v obchodech v Ottawě, Peterborough, Sudbury, Barrie, Collingwoodu, Kitcheneru, Londonu Windsoru a v přilehlých oblastech!

Najděte si váš Beer Store na www.thebeerstore.ca/beers/brouczech-premium-lager a klepněte na "View Locations"

Nyní je snížena cena o 13 % při nákupu 24 láhví o dalších 9%!

Informace o pivovaru: www.novopackepivo.cz

Odešel kamarád...

Před třemi dny jsme se s Erikou vypravili za Láďou Křivánkem do Montrealské nemocnice, a navzdory tomu, že Ládik již nemohl moc nahlas mluvit, polohlasně jsme si spolu o všeličems povykládali a o léčení Láďova neduhu podebatovali. Byl to stále ten pozitivní Láďa se svým obvyklým, drsně humorným vyjádřením názorů a pohledů na věci a dění okolo nás a já byl rád, že kamarádi Láďova typu jsou stále ještě kolem. Naše návštěva Ládika očividně potěšila a mně se ulevilo

po zjištění, že mé obavy z únavy či otravování návštěvami byly naprosto zbytečné. Rozloučili jsme se s tím, že příští středu donesu piano a Láďovi na *vine & cheese party* na *Paliatif Care* patře nemocnice zahrají jeho oblíbené písně, které jsme zpívali na našich tanečních zábavách a společných narozeninových oslavách. Znáám Láďu těch pětáctičet let naší společné existence zde v Montrealu a musím si přiznat, že mi poslední dobou jeho e-mail, které jsem od něj dostával a na ně mu odpovídal, citelně scházely. Činný ve věcech a dění v montrealské komunitě a před časem i v pravidelných českých rozhlasových půlhodinách, měl většinou lepší přehled o komunitních událostech, než jsem měl já. Ta náhlá, neočekávaná, strašně smutná zpráva, že Láďa mezi námi již není, mi vzala dech. Najednou ten jeho poslední stisk ruky a úsměvné zamávání rukou na rozloučenou na odchodu, s nadějí vidět se ve středu, opět se změnilo v to poslední, na co s bolestí v srdci můžeme dnes již jen vzpomínat.

Láďo, netušil jsem, že to vezmeš tak zkrátka a nestihnul jsem Ti říci, že na Tebe budu vzpomínat, a že nikdy, nikdy, nezapomenu.

Ahoj! A u těch nebeských bran, o nichž zpívá Michal Tučný prosím Tě už konečně přestaň s tím kouřením. Zdraví Tě a se smutkem v srdci moc a moc vzpomíná Tvůj dlouholetý kamarád Honza Chlumský.

Tvé zlaté, trpělivé a věrné Jitce, Pavlovi a celé Tvé rodině pak chceme s Erikou vyjádřit hlubokou a upřímnou soustrast.

J.Ch.

PS: Pro jistotu to Láďo posílám na Tvoji email adresu, kdyby ses náhodou do počítačové pošty v Tvém Apple počítači ještě někdy na chvíli vrátil...

SOKOLSKÁ ŽUPA KANADSKÁ ZVE VŠECHNY PŘÁTELE A PŘÍZIVNICE ZIMNÍHO SPORTU NA SVÉ 44. ZIMNÍ HRY KONANÉ V SOBOTU 28.ÚNORA 2015 VE STŘEDISKU "HORSESHOE VALLEY" RESORT BARRIE, ONTARIO
ZAČÁTEK HER : BĚH V 10.00 - SLALOM A SNOWBOARDING VE 13.00
LHŮTA PRO PODÁNÍ PŘÍHLÁŠEK : Pondělí 23.ÚNORA 2015

SOKOL CANADA IS INVITING ALL FRIENDS AND LOVERS OF WINTER SPORTS TO ITS 44. WINTER GAMES. WHERE : "HORSESHOE VALLEY" RESORT BARRIE, WHEN : SATURDAY, FEBRUARY 28th 2015
WHAT TIME: CROSS COUNTRY 10.00 A.M. - DOWNHILL, SNOWBOARDING 1.00 P.M.
ENTRY DEADLINE : MONDAY 23.2.2015

SOCIAL GATHERING AND MEDAL CEREMONY AFTER THE COMPETITION UPSTAIRS IN THE MAIN CHALET
INFORMACE - INFORMATION and Entry forms (Přihlášky)

WENDY MALYSAK EMAIL: WENDYNEWMARKET@SYMPATICO.CA
Sokol Canada website www.sokolcanada.ca

Fiddler's Dell Bar & Grill

Fully Licensed

Family owned & operated since 1954

European & Canadian Cuisine

Slovak and Szegedin Goulash with Dumplings,
Fried Cheese, Schnitzel, Jaeger Schnitzel,
Chicken Paprikash, Perogies.
and many more items on the menu.

Sun. Mon. Wed. Wings Night & Daily Specials

20 Domestic & Imported Beers on Tap.
Pilsner Urquell, Czechvar.

Watch all Sporting Events on 6 TVs.
Heated Patio with TV.

781 Annette Street @ Jane Street
Toronto ON M6S 2E4

Jozef Karol Tel. 416 767 8882

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE

Děvče s červenými vlasy

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063

www.paintinggalleries.net

e-mail: gabankova@paintinggalleries.net

Kalendář valašský každoroční všeobecný

Únor

Februarius

má 28, někdy i 29 dní

Počasí dle stoletého kalendáře: Již na počátku a pak od 13. do 18. sníh a vítr, na to až do konce přílišná zima. Dne přibývá o 1 hodinu 38 minut. Délka dne 9 hodin 20 minut až 10 hodin 58 minut.

Den Co a jak

1. Dokél ludé chleba jedli a vodu pili, dycky dobře živi byli.
2. Na Hromnice musí skřivánek vrznout, i kdyby měl zmrznout.
3. Na svatého Blažeje pije skřivan z koleje.
4. O svatě Veronice bývá ještě sanice.
5. Svatá Agáta bývá na sněh bohatá.
6. Na svatou Dorotu, někdy teče do botů.
7. Svatý Radko — na poli hladko.
8. S robů do světa, tajak s žebřem do hory.
9. Svatá Apolenka čítá dříví na polénka.
10. O svatě Školastice navleč si rukavice.
11. Netrkne-li únor rohem, šlehne ocasem.
12. Zle je v tem domě, gde kohút čuči a slépkka zpíve.
13. Na močálu čardáš netancuj.
14. Svatý Valentýnek — jara tatínek.
15. Čím hrnec navře, tým aj smrdí.
16. O svatě Juliáně připrav vůz a schovej sáně.
17. Gdo žgárá do osího hnízda, dostane jedu, místo medu.
18. O svatém Šimoně schází sněh ze stráně.
19. V únoru sníh a led — v létě nanesou včely med.
20. Lepší s mladým mezi kameňama, než se starým mezi peřinama.
21. Když v únoru mušky létajú, to v marcú robky v ruce chuchajú.
22. Roba, fajka a kůň sa nepoščává.
23. V únoru prudký severníček — hojně úrody bývá poslíček.
24. Svatý Matěj ledy láme, nemá-li jich, nadělá je.
25. Prácu na zutřek dělaj dnes, zelé na dnešek zutra zez.
26. Kdyby měl únor tu moc jako leden, nechal by v krávě zmrznout tele.
27. Je-li mráz na svatého Gabriele, bývají žně veselé.
28. Mladým dovede byt každé tela.
29. S dobrým mužem možes byt na pustých horách, se zlým je zle aj v dědině.

Zahrádkář

Příroda se pomalu probouzí ze zimního spánku. Zahrádkář dokončuje přípravné práce pro jaro. Veškeré práce na ovocném stromoví a keřích hledí v tomto měsíci dokončit. Zakládá pařeniště a vysévá do něho semena květinová a zeleninová podle plánu svého potřebná.

Domácí zápisky

Kinaři jsou ve sporu s nominací Oskarů

Horliví sběratelé všeho druhu neustále debatují o svých zájmech a kinařská záliba není výjimka, i když je to záliba mladší než třeba tradičnější filatelie. Kdyby filatelisté pokorně mlčeli pod autoritativní tíhou největší sbírky známek, která je v rukách britské královské rodiny, pak by žádný kluk nezačal svoji sbírku známek.

Stejným způsobem reagují zaujatí milovníci filmového plátna o výběru nejlepších snímků pro udělení zlatého Oskara a rozebírají nominované nejlepší filmy a vrtí hlavou, když se liší v názorech.

Můj kino-kamarád Jarda z Hradce bedlivě sleduje naše paralelní hodnocení tzv. nejlepších filmů; když jsem mu oznámil, že jsme ukončili naše klubové vyhodnocení nejlepšího z nejlepších, optal se e-mailem jak jsme ten výběr dělali?

„Snadno a demokraticky,“ napsal jsem Jardovi, „na stůl jsme umístili osm krabiček se jmény osmi nominovaných filmů a každý z účastníků hodnocení, bylo nás osm, měl čtyři mince, které vložil do osmi krabiček buď jednu nebo více podle toho jak vysoko film hodnotil.“

„Proč čtyři mince?“ optal se Jarda.

„Tak jsme se dohodli,“ napsal jsem, „protože v prvním kole hlasování jsme chtěli vyloučit polovinu filmů z nominace a v druhém určit přesvědčivého vítěze podle nás.“

„Jak dopadlo první kolo hlasování?“

„Zcela jasně,“ napsal jsem, „vyřadili jsme čtyři filmy, které dostaly nejmíň hlasů a provedli druhé kolo házení čtyř mincí do čtyř krabiček jmenovaných filmů.“

„Tak mi konečně vyjmenuj, které filmy nominované *Akademií* jako nejlepší jste vybrali jako kvarteto nejlepších?“

Napsal jsem: *Birdman*, *Grandhotel Budapešť*, *Imitation Game* (*Kód Enigma*) a *Theory of Everything* (*Teorie všeho*) a ten poslední se zdál nejlepší v našem výběru, protože sledovat dvě hodiny výuky bubnování a kolizi mezi studentem a učitelem bubnování ve filmu *Whiplash* je přece jenom útok na ušní bubínky diváka, který není jazzový fanatik.

Olda odepsal, že u *Grandhotelu Budapešť* se mu ohromně zamlouval scénář podle Stefana Zweiga i dost starosvětským provedením a pohádkovými barvami filmu i krkolomným stíháním po horách a údolích.

Grandhotel je výtečný film, psal jsem Oldovi nazpět, a už příšla Oldova chvála na *Imitation Game* o Turingovi, řešiteli germánské šifry a tím urychlení skončení druhé světové války o dva roky a přidal opatrnou poznámku, že film byl natočený nemilosrdně studený jako mrazák, což posloužilo vylíčení homosexuality Turinga.

Přítakal jsem elektronicky, protože si ve filmovém gustu přihráváme a Olda se dovtipil: Vybrali jste jako nejlepší film roku 2014 story o fyzikovi Stevenu Hawkingovi zvanou *Theory of Everything*, a bez otázníku na konci. A přidal paragraf superlativů, že si rozumíme v této háklivé oblasti filmového vkusu. Rádi se navzájem takto chválíme.

Než jsem dopsal tento kinařský záznam přišel od Oldy vyzývavý dvojřádek: „Akorát mne udivuje, že velectěná *Akademie* nezařadila do nominace nejlepších filmů roku 2014 britský skvost *Big Eyes* o malířce Margaret Keane a jejím manželu Walterovi. Už jsi to viděl?“

„Neviděl,“ přiznal jsem v odpovědi Oldovi, „ale máme to nachystané k shlédnutí na dnešní večer.“

„Nebudete dýchat!“ odpověděl Olda okamžitě a přidal, že je v údivu nad oscarovskou *Akademií*, že *Big Eyes* nezařadila do nominace na nejlepší film, čímž vyjádřil, že se před názorem *Akademie* nesklání - naopak, vzdoruje.

Po shlédnutí jsem krátce napsal Oldovi, že film *Big Eyes* je skvostný a přidal jsem předpověď, že Amy Adams dostane od *Akademie* Oscara za nejlepší ženský herecký výkon a tím jsme oscarovské rozjímání o výtečných filmech roku 2014 skončili a oscarovská show v únoru ukáže, jestli jsme se strefili do výběru *Akademie* anebo se porotci nestrefili do našeho.

Rost' a Firla – Sudbury

Hokejové tabulky

Tipstport extraligy po 47. kole: 1. Třinec 101, 2. Litvínov 90, 3. Brno 86, 4. Sparta 85, 5. Hradec 79, 6. Pardubice 72, 7. Zlín 70, 8. Plzeň 67, 9. Vitkovice 67, 10. Mladá Boleslav 65, 11. Liberec 61, 12. Karlovy Vary 55, 13. Olomouc 51, 14. Slavia 38.

Slovenská extraliga po 52. kole: 1. Košice 111, 2. Nitra 100, 3. Banská Bystrica 100, 4. Poprad 95, 5. Zvolen 95, 6. Trenčín 80, 7. Martin 67, 8. Piešťany 59, 9. Skalica 50, 10. Žilina 46, (11. HK Orange – junioři do 20 let z 20 zápasů získali 7 bodů).

Kontinentální liga – Bobrovova divize: 1. Petrohrad 57/120, 2. Jokerit Helsinky 56/112, 3. Minsk 56/94, 4. Mytišči 57/79, 5. Riga 56/72, 6. Záhřeb 57/67, 7. Slovan Bratislava 57/59.

Rakouská liga Ebel – nadstavba skupina A: 1. Salcburk 10, 2. Linec 9, 3. Vídeň 3, 4. Vlach 3, 5. Znojmo 2, 6. Fehérvár 2.

Euro Hockey Tour: Česko-Rusko 3:0 a 4:3.

Chtěli byste sledovat a ovládat televizní vysílání z pohodlí vaší pohovky?

Kábllovka

Your Connection To Home
onlineTV1.com
www.onlineTV1.com

The future of IPTV

Za jednu cenu \$28.99 na měsíc máte dvě služby – Kábllovka.com i OnlineTV1.com

Česká a Slovenská televize ... jednoduše a bez počítače! ☎ 1-970-300-2044

Hanzal nejlepším hráčem utkání

Toronto-Arizona 1:3 (1:0, 0:0, 0:3)

Skutečně kuriózní byl zápas mezi torontskými Maple Leafs a Kojoty z Arizony. Čtyřicet minut byl nejlepším hráčem na ledě domácí brankář Jonathan Bernier, který zlikvidoval 32 střel a byl pro hosty nepřekonatelnou překážkou. V závěru druhé třetiny šel na trestnou lavici hostující Shinnimin a Toronto šlo do úvodu závěrečného dějství v početní převaze. Hosté však vyhráli úvodní vřazování Korpikoski nahrál na vlastní modrou dalšímu sevefanovi Oliverovi Ekmanovi-Larssonovi a ten vyslal osvobozující puk na Bernierovu branku, který překvapivě skončil v jeho síti a bylo vyrovnáno o necelé čtyři minuty později pak vstřelil Martin Hanzal vítěznou branku hostů. V závěru utkání se dopustil ještě zbytečného faulu Clarkson a Gagner upravil na konečných 3:1.

Nejlepším hráčem utkání byl vyhlášen Martin Hanzal, jeho spoluhráč na křídle Martin Erat si připsal asistenci při třetí brance.

Asistent kapitán a střední útočník Arizony lituje pomalého začátku sezóny, kdy obrana včetně brankáře nepracovala nejlépe. V poslední době se hra značně zlepšila. Také je spokojen, že hraje s

pravým křídlem Martinem Eratem v jednom útoku. K brance, kterou vstřelil řekl:

MH: Gagner poslal puk z levého křídla před branku a já jsem ho doklepl do sítě.

ABE: Jak je namáhavý takový zájezd, kdy hrajete několik zápasů za sebou venku?

MH: Je to NHL, takhle to zde chodí a rozvrh je

našlapaný. Nechci se na to vymlouvat. Již jsem si na to zvykl.

ABE: Kde se vám hraje zde v Kanadě nejlépe?

MH: Mám rád Toronto, protože se mi tady většinou daří. Jinak nevidím moc velký rozdíl.

ABE: Vstřelil jste nejen branku, ale vylepšil jste si statistiku i v bodování plus/minus...

MH: Myslím si, že je to trochu přeceňovaná kategorie. Do těchto statistik se počítají i góly, když se hraje šest proti pěti na konci utkání. Toto hodnocení skutečně moc nesleduji.

ABE: Byl jste na ledě velice často při přesilovkách, ale zřídka v oslabení; chodíte vůbec někdy na oslabení.

MH: Bylo mi řečeno, že se mám tlačit víc do útoku a pracovat okolo branky. Dnes jsem byl v oslabení dvakrát na ledě, ale v posledních dvou letech hraji více při přesilovkách.

ABE: Je to šok přijít z prerie do Toronto?

MH: Již jsem zde několikrát hrál, tak vím, co mohu čekat. Zde jsou lidi do hokeje blázní a celá atmosféra vás donutí k maximálnímu výkonu.

ABE: Změna počasí z +30°C na -10°C...

MH: Za tu dobu jsem si již zvykl.

ABE: A ještě poslední otázka, jak vzpomínáte na loňské olympijské hry?

MH: Byl jsem součástí nějaké události a patřil jsem do týmu. Bohužel jsme neuhráli výsledek. Být na olympiádě je však jeden z největších sportovních zážitků.

Dodejme jen, že torontský zápas byl pro Martina Hanzala bohužel na delší dobu poslední, podle zpráv z Phoenixu by se měl podrobit v nejbližších dnech operaci zad.

Aleš Březina

EXPERIENCE EDENVALE AERODROME
A beautiful place to fly and dine

- Bistro 26 Restaurant
- Hangar Rentals
- Czech Manufactured Ultralight Aircraft for sale
- Self Serve Fuel Station
- Runway Lights
- Automatic Weather Observation Station (AWOS)

EDENVALE Aerodrome

BISTRO 26

5195 Hwy 26 East | Stayner, ON | L0M 1S0 | Tel: (705) 428.3112
 www.edenflight.com | www.bistro26.ca | info@edenflight.com

For reservations please call (705) 428.4703 or email us at info@bistro26.ca

TRENDY SVĚT VĚDY

Je mi 60! To se musí pořádně zapít!

Také máte doma seniora, který denně popíjí nějakou lihovinu? Nezastřívejte mu to, dělá pro své zdraví to nejlepší, co může.

Po dovršení šedesátky jako by docházelo k zásadní změně: alkohol se z nepřítele mění ve spojence. Ovšem jen u těch lidí, kterým v požívání „ohnivé vody“

nebrání nějaké choroby. Zdravému člověku začíná pár každodenních panáků kořalky či jejich ekvivalent ve víně a pivu velmi svědčit. Na univerzitě v americkém Texasu

snesli až překvapivě mnoho důkazů, dokládajících toto tvrzení. Mírné dávky alkoholu prý u zdravého jedince podporují práci srdce a vůbec oběhové soustavy, zřejmě fungují

i jako prevence Alzheimerovy choroby a možná dokonce stařecké cukrovky. Úplnou novinkou pak je poznatek, že alkohol v pokročilém věku oddaluje vznik demence

a posiluje paměť! „Lehká a střední konzumace alkoholu také prokazatelně zlepšuje epizodickou paměť,“ říká autor studie Brian Downer. „Rovněž je spojena s větším objemem hippocampu (část mozku).“

Výsledky studie naznačují, že lihové nápoje iniciují regeneraci buněk hippocampu a stimulují tvorbu chemikálií zapojených do poznávání a zpracování informací v mozku. Senioři se díky alkoholu také lépe učí! „Jinak ale pořád platí, že častější popíjení pěti a více panáků denně u mladších lidí mozek ničí,“ varuje Brian Downer. ■

Enterprise Travel

Formally Nitra Travel

blanka@premieregroup.com
dianab@premieregroup.com

- Tailor Made Holidays
- Travel Insurance
- Ocean/River Cruises
- Air Tickets

1221 Yonge Street (at Summerhill subway)
Toronto, M4T 1W4
Tel: 416 504 3800
Toll Free: 1 800 825 7577
Fax: 416 598 1311
Monday to Friday: 9:00 AM - 5:00 PM
Saturday: By appointment

MEMBER OF:

1810380

Go, See, Experience

Signature Realty
INC. OWNED & OPERATED BROKERAGE

Rosti Brankovsky

Broker
Jedinečné služby

Jak prodat dům nebo kondo?
Rosti Brankovský, který má hodně zkušeností s prodejem, to může udělat za vás.

Jak koupit dům nebo kondo?
Když vidíte inzerát nebo napsal Dům na prodej, Rosti Brankovský vám ho může ukázat.

Jsem tu pro vás!
Royal Le Page, Signature Realty
Independently owned and operated brokerage
416/443-0300 - direct 416/443-9268
www.branksky.com * e-mail: rostib@rogers.com

Year	Units Sold
2011	8,966
2012	9,385
2013	7,537
2014	8,081